

ואם אותו גויא לא רוצה להעמיד את אחיו בועלם הזה, ציריך לקשר נעל אחת ברgelot, ואזמה אשא שתשרה אותו, מקבלת אליה אותה נעל. ולמה נעל? אלא מושום שאזמה נעל היא בגאלemptה (מושום שאזמה נעל היא קיוםemptה בעולם הזה), וונפה ברגלה אחיו תמי, והasha מקבלת אליה אותה נעל, להראות שאזמו מה חור לבין

הימים בפעשה הזה. והוא בהפקה מאומה נעל שלוקםemptה מהטי, וכעת נעל זו לוקםemptה מןemptה, ובאותה נעל אותו נעל הולך בין המים, ציריך נעלemptה המת מה חולק בו בחיה) והasha לוחמת אותה אללה, להראות שאותה נעלemptהasha (משלו יט עטרת בעלה, לקחה אותה ומקבלת אותה אללה.

ציריך להפוך אותה נעל הארץ, להראות ששכב גוף אותוemptה. ומקודש ברוך הוא בזמן זה או לאחר זמן ייחוס עלייו ויקבל אותו לעולם אחר. עוד הכא שאלotta הנעל ביד (מחד) שלasha לאארץ, להראות שיבנה אותוemptה בעפר אחר בעולם הזה, וכעת ישוב לעפרו שהיה ממש בתחלתו, (או ישוב לעפרו) ואז אותהasha חומר לעשות זרע אחר, וכן פרושה.

בא וראה, על כן מי שרוצה להעמיד ברית, נוטל נעלנו ונוטן לחברו להעמיד עליו ברית. שבת ניטר זיהו שכחוב זואת לפנים בישראל על הגאולה. מה זה זואת? ברית שלמה בפל. לפנים בישראל, כשייחי צנועים קדושים. לקים כל דבר, כל דבר מפש, שהרי זהה העמלה. ואז - זואת התעוקה בישראל, ודאי.

دلא כימא דהסכמה בעלים היא, ומדעתינו עבדי לה, אלא

יאי היה פרוκא לא בעי לקיימא לאחווי בהאי עולם, בעי למקרר חד נעל ברגלה, וההוא איתה דתשרי ליה ומתקבל לההוא נעל לגבה. אמאי נעל. אלא בגין זההו נעל בגין מיתה הוא (ס"א בגין זההו נעל קיומא דמיתה הוא בטה עלי), ואיתהיב ברגלה דחיה, אחוי, ואיתה מקבלת לההוא נעל לגבה, לאחזהה דהא הוא מיתה בין חייא אהדר

בערך ד-

וזה בא הפהoca מההוא נעל דעתיל מיתה מחייא, ושהתא hei נעל נטיל חייא ממיתה, ובזהוא נעל זההו מיתה איזיל בין חייא, (נ"א וביע נעל זההו מיתה דא אויל ביה בתיו) ואיתה נטלא ליה לגבה, לאחזהה דזהיא אתה עטרת בעלה, נטלא ליה ומתקבל ליה לגבה. ובאי לבטשא ליה לההוא נעל באירוע, לאחזהה דשכיך גופיה דזהיא מיתה. וקודש בריך הוא לזמן דא, או לברר זמנה, חיס עלייה, ויקבל ליה לעלם אחרא.תו בטשותה דזהיא נעל בידא (ס"א מידא) דאיתא לאירוע לאחזהה, דהא יתبني זההו מיתה בעפרה אחרא דהאי עולם, ושהתא יתוב לעפרה דזהה מתמן בקדמיתה, (אבלו ותוב לעפרה) וכיין היה איתה תשורי למעבד זרעא

אחרא, ואוקמה.

הא חייז, על דא מאן דבאי לקיימא קיים, נטיל נעליה, ויהיב לחבירה, לקיימא עליה קיימא. (בית נרט) דהא הוא דכתיב, זואת לפנים בישראל על הגאולה. מי זואת. קיימא לפנים בישראל על הגאולה. לפנים, בד הו צנועין שלים בכלה. לפנים בישראל, כל דבר ממש, דהא הוא קיימא. וכיין זואת התעוקה בישראל, ודאי. דלא כימא דהסכמה בעלים היא, ומדעתינו עבדי לה, אלא